

dvs. med automatisk påklage til Flygtningenævnet, og som frafaldet klage til nævnet, og udlændinge, der er meddelt endeligt afslag på en ansøgning om asyl af Flygtningenævnet, er således omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 2, kan der ydes hjælp til tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der kan derimod ikke efter den foreslåede bestemmelse ydes hjælp til rejse til et tredjeland. En sådan hjælp kan eventuelt ydes efter § 43 a, stk. 1.

Det er endvidere en betingelse for ydelse af hjælp efter den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 2, at udlændingen medvirker til at udrejse uden ugrundet ophold. Det vil bero på en samlet vurdering af sagens omstændigheder, om en udlænding medvirker til udrejsen på en sådan måde, at der kan ydes hjælp.

I vurderingen skal bl.a. indgå, om udlændingen i forbindelse med politiets udrejsekontrol har tilkendegivet at ville medvirke til udrejsen og har underskrevet en erklæring herom. Det kan i den forbindelse tillægges en vis betydning, om udlændingen ved politiets udrejsekontrol kan godtgøre, at den pågældende har søgt at overholde det pålagte udrejsepålæg, men at det endnu ikke har været muligt at udrejse, og at dette ikke beror på udlændingens egne forhold. Endvidere skal det indgå, om udlændingen efterfølgende aktivt medvirker til udsendelsesbestræbelserne, herunder om udlændingen efter anmodning underskriver nødvendige ansøgninger om rejselegitimation m.v. og frivilligt møder frem på hjemlandets repræsentation eller lignende, hvis dette er nødvendigt for udrejsen. Det skal endvidere indgå i vurderingen, om udlændingens løbende holder sig i kontakt med politiet med henblik på at fremme udrejsen. Endelig skal det indgå i vurderingen, om udlændingen udrejser af landet, så snart forudsætningerne herfor er til stede.

Har udlændingen ikke aktivt medvirket til udrejsen, eller har udlændingen søgt at forsinke udrejsen eller forsinket udrejsen, f.eks. ved at indgive ansøgninger om opholdstilladelse på andet grundlag eller anmodninger om genoptagelse af asylsagen, uden at der er grundlag herfor, vil udlændingen normalt ikke kunne anses for at have medvirket til udrejsen på en sådan måde, at der kan ydes hjælp efter § 43 a, stk. 2. Det vil dog kunne indgå i vurderingen, om den manglende medvirken eller forsinkelsen af udrejsen er undskyldelig eller bagatelagtig.

Det bemærkes, at såfremt et medlem af en familie nægter at medvirke til udrejsen, kan der ydes hjælp til de øvrige familiemedlemmer, såfremt de opfylder betingelserne herfor. Det betyder, at de øvrige familie-

medlemmer fortsat skal medvirke aktivt til udrejsebestræbelserne, uanset at hele familien ikke kan udrejse samlet.

Det afgøres i umiddelbar tilknytning til udrejsen, om der kan ydes hjælp efter den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 2. Det forudsættes således, at afgørelsen om, hvorvidt der kan ydes hjælp efter den foreslåede bestemmelse træffes i forlængelse af den endelige planlægning af udrejsen. Afgørelsen vil dog være betinget af, at udlændingen rent faktisk udrejser som planlagt. Der kan således først ske udbetaling af hjælp efter § 43 a, stk. 2, når der er sikkerhed for, at udlændingen udrejser som planlagt. Det kan således være nødvendigt, at politiet påser udlændingens udrejse, medmindre der er tilstrækkelig sikkerhed for, at udlændingen udrejser, uanset at dette ikke påses.

Rigspolitichefen træffer afgørelse om ydelse af hjælp efter den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 2, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48, 3. pkt. Afgørelsen kan ikke påklages til Integrationsministeriet, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 35.

Integrationsministeriet vil – når den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 2, har været anvendt i et år – foretage en erfaringsbaseret vurdering af, hvorvidt ordningen har den tilsigtede motivationsfremmende effekt. Integrationsministeriet vil orientere Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik om resultatet af evalueringen.

Den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 3, svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 2, bortset fra tilføjelsen af en henvisning til den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 2. Efter bestemmelsen kan der ikke ydes hjælp efter de foreslåede bestemmelser i § 43 a, stk. 1 og 2, til udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet, som er statsborgere i et af de nordiske lande eller i et EU-land, eller som er omfattet af EØS-aftalen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 4, er en udlænding ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 2, hvis udlændingen er meddelt afslag på asyl af Udlændingestyrelsen i medfør af udlændingelovens § 53 b, stk. 1 (åbenbart grundløs-proceduren), eller hvis udlændingen er omfattet af udlændingelovens § 10 om udelukkelse fra opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 5, svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 3.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 6, udgør den hjælp, der kan udbetales efter den foreslåede bestemmelse i § 43 a, stk. 2, 3.000 kr. pr. voksen og 1.500 kr. pr. barn under 18 år.